

TÄŠÅ ENÄ• TROCHU JINAK

ÄšterÄ½, 12 leden 2021

Bylo to tÄ™ i roky, kdy jsem se v tuto roÄ•nÄ- dobu Ä€zÄ›la. Coby zkuÄjenÄj matka jsem tak akorÄjt s mÄ•rnÄ½m pÄ™ prala, Ä¾ehlila, Ä•anÄ•ala a kochala se. ProstÄ› chystala jsem vÄ½baviÄ•ku pro naÄji poslednÄ- princezniÄ•ku. Ano, po tÄ™mec po naÄjiÄ- GabÄ•ulce jsem si vÄje zopakovala. Umyla a vyprala koÄ•Äjrek, naÄ¾ehlila nebesa a peÄ™inky do postÄ½lky, naÄ• koÄ•ÄjÄ-k na miminko, kaÄ¾dou chvilku jsem se probÄ•rala maliÄ•kÄ½mi obleÄ•ky a vzdychala nad tou nÄjdherou.

Uplynuly

dalÄjÄ- roky a je to tady zase. V praÄ•ce se pere potah koÄ•Äjrku, v suÄjiÄ•ce se suÄjiÄ- jedna vÄjrka miminÄ•Ä-ho prÄ•jdra a jÄj zase mÄ•jm nutkÄjnÄ- vykoupit celÄ½ obchod s kojeneckÄ½m zboÄ¾Ä-m. Na stole leÄ¾Ä- umytÄj vaniÄ•ka a pÄ™ebalovacÄ- pult, v taÄ•ce je zase sbalenÄ½ fusak se zavinovaÄ•kou a jÄj se pokouÄjÄ-m napasovat potah na autosedaÄ•ku. Kdybych si aspoÄ• pamatovala, kudy kterÄ½ ten popruh vedl a do kterÄ© dÄ-ry jsem ho mÄ•la strÄ•it nejdÄ™Ä-v.

UÄ¾ za

pÄjr dnÄ- tu bude malÄ©, roztomilÄ©, rÄ-Ä¾ovouÄ•kÄ© a moÄ¾nÄj i Ä•ernovlasÄ© miminko. Jen pÄjr dnÄ- nÄjs dÄ•lÄ- od chvÄ-le, kdy mezi nÄjs pÄ™ijde dalÄjÄ- princezna. Beru do rukou vÄjechny ty vÄci a jsem krÄjsnÄ• rozechvÄlÄj. VzpomÄ-nÄjm, jakÄ© to bylo minule.

CÄ-tÄ-m

stejnÄ© rozechvÄ>nÄ-, stejnÄ© pocity. Jsem dojatÄj a natÄ•ÄjenÄj jako tenkrÄjt.

S prÄ¾aty si Ä™Ä-kÄjme, jakÄ© to bude, aÄ¾ povezeme naÄji EliÄjku v koÄ•Äjrku parkem a kdo ji poveze. VlastnÄ> je vÄjechno jako pÄ™edtÄ-m, jen zÄjjemcÄ- o koÄ•Äjrek s naÄjiÄ- ä€žÄ•tvrtorrozenouÄœ je

Rekonstrukce,

stÄ•hovÄjnÄ-, miminko. Do tÄ™etice vÄjecho dobrÄ©ho. Jen to tÄ•ÄjenÄ- je tak trochu jinÄ©. MoÄ¾nÄj jednoduÄjÄjÄ-. TakovÄ© volnÄ>jÄjÄ-, nezadÄ½chÄjvÄjm se do schodÄ-, skoro lÄ-tÄjm a vznÄjÄjÄ-m se. Ä½AjdÄ© oteklÄ© kotnÄ-ky a tÄ•Ä¾kÄ© nohy.